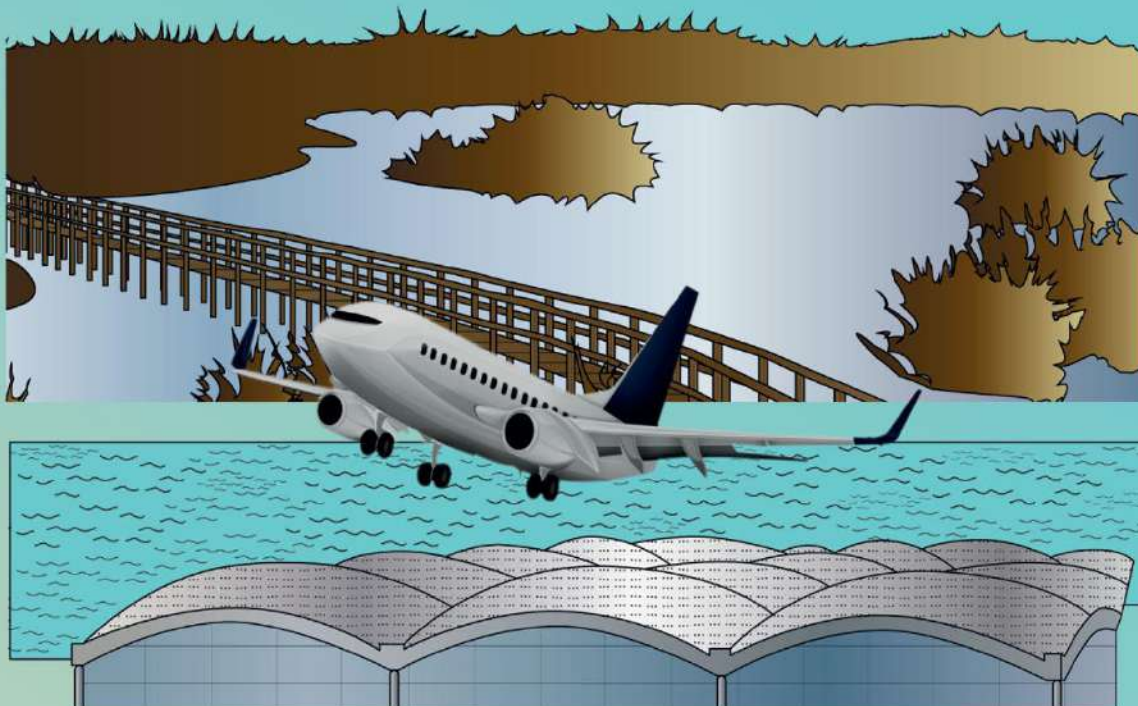
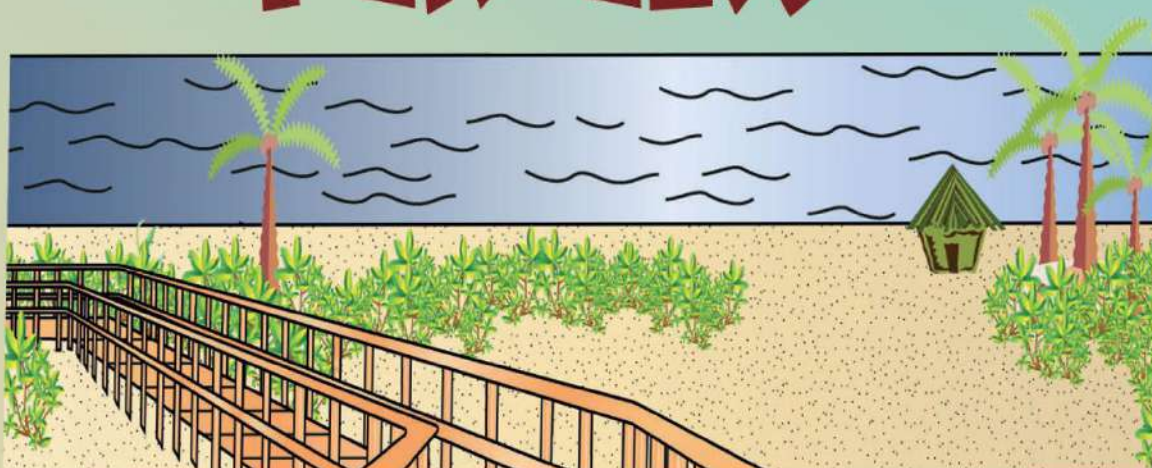

"FEM UN PASSEIG PER ELX"

INTRODUCCIÓ

Tens a les mans un joc que és molt més que un joc. És una forma directa, original i divertida per a accedir al coneixement del nostre llegat cultural i natural, un llegat ampli, divers, del que tenim sobrats motius per a sentir-nos ben orgullosos.

El joc ens invita a fer un estimulants passeig pels elements més emblemàtics i més representatius de la nostra història, naturalesa i cultura, que són sens dubte els pilars bàsics de la realitat actual d'un Elx dinàmic, inquiet i amb vocació de futur que és molt interessant conèixer.

No perdeu aquesta ocasió per a apropar-nos als nostres trets d'identitat col·lectiva...

Val la pena jugar a aquest joc!

Patrícia Macià Mateu

Regidora d'Educació, Cultura i Promoció Lingüística

APROFITAMENT DIDÀCTIC

El joc “Fem un passeig per Elx” s’ha fet amb la intenció que hi puga jugar tothom, sense límits d’edat, si bé s’adreça d’una manera especial als escolars de la nostra ciutat i als professionals del món de l’ensenyament.

Les possibilitats didàctiques que ofereix el joc són molt variades, però no som nosaltres els més indicats per a indicar-les, ja que això més bé correspon als estaments professionals de l’ensenyament; i, per això, els ho deixem a les seues mans, perquè siguin ells els qui facen les aplicacions didàctiques que creguen més convenients, cadascun d’ells des de la seua perspectiva i des de la seua realitat escolar. Nosaltres, des d’ací, els animem perquè intenten redescobrir altres llocs interessants de la ciutat que nosaltres no hem pogut incloure-hi per falta d’espai (són moltíssims els llocs interessants que ofereix la ciutat d’Elx), i perquè creen altres itineraris alternatius o altres formes de jugar que siguin, si més no, interessants i d’aprofitament didàctic.

El joc també pot resultar molt interessant per a la gent més major d’Elx, ja que ofereix una sèrie d’informació sobre determinats llocs d’interés de la ciutat que pot ser que no coneguen, o que els amplie la informació que ja hi puguin tindre. A més a més, hi ha diferents maneres de jugar, alguna d’elles sense necessitat d’obtenir-ne informació, simplement amb la intenció de divertir-se jugant.

Finalment, també pot servir per als turistes que hi venen, ja que, d’alguna manera, els ajudarà a fer un itinerari de monuments i llocs interessants de la ciutat amb una mínima informació sobre aquests. (El tema de la llengua no és cap problema, ja que poden utilitzar diferents tipus de traductor al mòbil).

En definitiva, aquest joc és un joc que, a més de divertir-nos, ens ajudarà a aprendre i conèixer molt millor la nostra ciutat jugant: monuments, llocs interessants, paratges naturals, centres esportius, etc.

FORMES DE JUGAR

A ACUMULAR LLOCS D'INTERÉS

Jugadors/es: de dos a sis.

Material: daus, fitxes o coses equivalents (cigrons, fesols...).

Edat: a partir dels sis anys.

Aquesta forma de jugar consisteix a fer l'itinerari marcat al tauler de joc, eixint de la casella 1 (EIXIDA) i arribant tot just a la casella 90 (ARRIBADA), intentant aconseguir el nombre més grans de llocs d'interés.³

Ix qui trau la puntuació més alta. Si dos jugadors/es coincideixen en una mateixa casella, l'últim a arribar-hi ha de retrocedir a la casella anterior que estiga lliure.

Guanya una fitxa o cosa equivalent per cada un dels llocs d'interés (caselles redones) en què caiga. Qui més fitxes o equivalents tinga en finalitzar la partida serà el/la guanyador/a. En cas d'empat, ho serà qui abans haja entrat en la casella d'ARRIBADA.

A ENCERTAR LES PREGUNTES

Jugadors/es: de dos a quatre.

Material: daus i fitxes

Edat: a partir dels huit anys.

Informació annexa: abans de començar el joc caldrà llegir la informació del llibret adjunt.

El joc consisteix a eixir de la casella 1 (EIXIDA) i arribar tot just a la casella 90 (ARRIBADA) contestant les preguntes dels llocs d'interés en què es caiga al llarg de l'itinerari i salvant els entrebancs.

Eixida: comença qui traga el número més alt i, a continuació, seguirà l'ordre per l'esquerra.

Arribada: guanyarà la partida qui arribe tot just primer a la casella 90 (ARRIBADA).

Preguntes: Quan un/a jugador/a caiga en un lloc d'interés (caselles redones), haurà de contestar una pregunta de la casella en què haja caigut que li farà el/la jugador/a de la seua esquerra, i que tractarà sobre la informació del llibret adjunt. Si l'encerta, continuarà jugant; si no l'encerta, s'estarà un torn sense jugar.

Entrebancs: (caselles ovalades)

Casella 18 (El Pantà): Has anat a passar el dia al Pantà amb la intenció de fer-te un dinaret en plena naturalesa i fruit del paisatge. Torna a començar des de la casella 1.

Casella 47 (Aeroport): Has agafat un vol que ix cap a les platges. Situat a la casella 59.

Casella 59 (Platges): Has agafat una barqueta per fer un passeig dins de la mar. Quan hi estàs ben endins, la barqueta fa aigua i et toca nadar fins a la vora de la platja. T'estaràs dos torns sense jugar.

Casella 85 (El Fondo): Has anat al Fondo per fer una de les rutes sobre flora i fauna que té. T'ha sorprès la quantitat d'ocells i plantes que hi ha i que no coneixies. Te'n vas a la Biblioteca Pere Ibarra (casella 80) per informar-te'n detalladament.

A COMPRAR LLOCS D'INTERÉS

Jugadors/es: de dos a quatre.

Material: daus i fitxes

Edat: a partir dels huit anys.

Informació annexa: abans de començar el joc caldrà llegir la informació del llibret adjunt.

El joc consisteix a eixir de la casella 1 (EIXIDA) i arribar tot just a la casella 90 (ARRIBADA) comprant els màxims llocs d'interés (targetes de caselles redones) que es puga.

Eixida: comença qui traga el número més alt i, a continuació, seguirà l'ordre per l'esquerra.

Comprar: quan un/a jugador/a caiga en un lloc d'interés (caselles redones), podrà comprar-lo si encerta una pregunta que li farà el/la company/a de l'esquerra sobre aquest lloc d'interés de la informació del llibret adjunt. Si no l'encerta, s'estarà un torn sense jugar.

Si un/a jugador/a cau en una de les caselles ovalades, el/la company/a de l'esquerra li farà una pregunta sobre qualsevol lloc d'interés. Si l'encerta, podrà comprar-lo (si no el té) i seguir jugant. Si no l'encerta, s'estarà dos torns sense jugar.

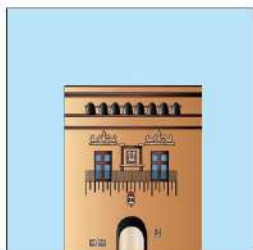
Arribada: guanyarà la partida qui, una vegada comprats tots els llocs d'interés, n'haja aconseguit més, una vegada haja entrat tothom en la casella 90 (ARRIBADA). Fins que no s'hagen comprat totes les caselles de llocs notables, es recorrerà l'itinerari tantes vegades com calga, començant cada vegada des de la casella 1.

Variant Curta: es recorrerà l'itinerari una sola vegada i guanyarà qui, una vegada haja entrat tothom en la casella 90 (ARRIBADA), tinga més llocs d'interés comprats.

JOC

"FEM UN PASSEIG PER ELX"

BLOC INFORMATIU

LA CASA DE LA VILA

La casa de la Vila és la porta de "Guarda al Mar", la seu del Consell municipal de la ciutat d'Elx. Junt amb la Llotja Medieval, domina la plaça de Baix, situada en ple centre de la ciutat vella.

El nucli original de l'edifici és la **Torre del Consell**, que es construí entre 1441 i 1444, dirigit pel mestre Beiam. Antany, la torre era integrada en la muralla de la vila, i el seu portal servia de lloc de pas entre la plaça de Baix i el Mercat.

El 1548 Sebastià Alcaràs convertí tant la torre com la llotja adjunta en un sol palau d'estil renaixentista, amb una sala de consells oberta a l'exterior per dos buits arestats i coronats per una llinda amb decoració escultòrica. En aquesta reforma d'Alcaràs també es realitzaren la llotja superior d'arquets de mig punt sobre pilars i l'escala de caragol a l'interior. L'últim canvi fet fou el 1645 quan es construí l'ala de llevant, i es deixà així la torre al centre de l'edifici.

Més recentment l'edifici va ser restaurat i ampliat per a poder albergar, de forma més adequada, la seu central de les dependències municipals.

BIBLIOTECA PERE IBARRA

La biblioteca pública municipal **Pere Ibarra**, amb un fons de **73.930 documents**, assumeix les funcions centrals de la xarxa de biblioteques municipals i s'ubica, juntament amb l'Arxiu Municipal, en l'antic convent franciscà —després hospital—, l'església annexa de Sant Josep i el conegut com Orde Tercer, hui sala d'exposicions. Forma així un complex cultural de gran importància en la ciutat, tant per la seua monumentalitat com pel patrimoni que conté. Va ser inaugurada al maig de l'any 1982 i està distribuïda en 4 plantes:

ZONA INFANTIL I JUVENIL

Sala en la planta baixa, amb espais delimitats per a llibres de matèries i literatura classificats per edats, còmics, música, cine, documentals, jocs, revistes, ordinadors, wifi i centres d'interès. Per a usuaris fins a 13 anys.

ZONA ADULTS

La secció d'adults s'estructura en tres sales independents:

Informació i préstec: en la planta baixa hi ha el mostrador d'informació i préstec, amb llibres, fonoteca i videoteca en accés directe, còmics, revistes i diaris, ordinadors, wifi i centres d'interès.

>**Sala de consulta i referència:** en la primera planta, amb enciclopèdies, diccionaris, manuals, temaris, ordinadors i wifi.

>**Sala d'investigació**, també en la primera planta, per a la consulta de fons local, premsa històrica i fons especials.

LES COL·LECCIONS...

>**Hemeroteca:** premsa diària, revistes d'informació general i especialitzada. Premsa històrica

>**Fons local:** amb publicacions d'autors il·licitans o sobre Elx.

>**Fons general:** constitueix la col·lecció més àmplia de la biblioteca en qualsevol format i sobre qualsevol àrea del coneixement.

>**Videoteca:** pel·lícules de diferents gèneres (aventures, ciència-ficció, comèdies...) i documen-

tals, obres de referència, aprenentatge d'idiomes...

>**Fonoteca:** música clàssica, bandes sonores, *jazz*, *rock*, *pop*... i audiollibres.

>**Seccions especials:** incunables llibres dels segles XV-XIX, col·leccions de làmines, partitures, biblioteques d'autor, etc.

Activitats: Clubs de lectura, presentacions de llibres, visites guiades, formació d'usuaris, recitals, tallers, contacontes, etc.

Pàgina web i xarxes socials

ELS BANYS ÀRABS – LES CLARISSES

La seua construcció se situa cap a mitjan segle XII i, tot i no ser els únics que hi havia en la medina islàmica d'Illi, sí que són els únics que s'hi han conservat.

Aquestes instal·lacions es troben en el soterrani de l'antic convent mercedari de la ciutat. La primera constància de la seua existència es remunta al 1270, quan l'infant Manuel, senyor de la vila, que llavors formava part del regne de Múrcia, va donar als frares de l'Orde de la Mercé, de l'hospital de Santa Eulàlia de la catedral de Barcelona -primera seu de l'orde-, els banys i el cementiri

musulmà, situats fora de les muralles de la ciutat, davant de la porta de La Calaforra i al costat del camí d'Alacant.

A més de les sales freda, temperada i calenta, hi havia una zona destinada al forn i un vestíbul on els usuaris podien despullar-se i guardar la roba. La part millor conservada és el *bayt-alsajun*, la sala dedicada al bany calent. En l'interior, s'observen actualment els huit pilars de rajola que sostindrien el terra de la sala i entre els quals circulava l'aire calent que eixia del forn a través d'un túnel subterrani.

El *hammam*, o bany públic, és un element, amb la mesquita, definidor de l'urbanisme islàmic. El seu emplaçament facilita l'atenció als veïns i forasters que hi acudeixen a resar o mercadejar al soc de la ciutat. A més d'una funcionalitat adreçada a la higiene personal i espiritual, era un lloc de trobada i de reunió.

Recentment, l'antic convent ha obert les seues portes tant per a visites turístiques com per a actes culturals en el que s'ha denominat **Centre Cultural Les Clarisses**. S'han agençat el claustre, l'església i altres espais per a oferir una àmplia programació al llarg de tot l'any: conferències, exposicions, teatre i concerts de música clàssica.

L'ALCÚDIA

El jaciment de L'Alcúdia, antiga ciutat d'Ilici, està situat a uns 2 km de la ciutat d'Elx sobre una petita elevació d'unes 10 ha.

La seqüència estratigràfica assoleix, segons les dades arqueològiques, des de l'Edat del Bronze fins a principis de la Islamització, encara que s'han trobat també materials neolítics. Durant l'època ibèrica, *Ilici* va haver de ser la principal ciutat de la *regi iberica* de la *Contestania*. D'aquest moment hem de destacar un magnífic conjunt escultòric, amb peces mestres com la Dama

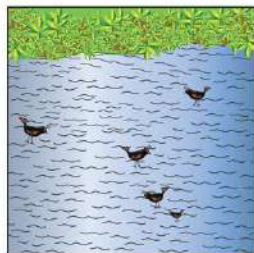
d'Elx o el Tors del Guerrier, i la ceràmica decorada amb el denominat *estil Elx*. Amb l'arribada de Roma, es convertirà en la *Colònia Iulia Ilici Augusta*, una de les ciutats més destacades del litoral mediterrani hispà.

En l'Antiguitat Tardana, *Ilici* es va incorporar al regne visigot i va arribar a ser bisbat; va ser conquistada en el marc de l'ofensiva de l'emperador Justinià per a recrear l'antic imperi i durant un temps es va convertir en possessió bizantina. Retornada al domini visigot, va mantenir la seua existència fins que en els primers moments de la presència islàmica es va produir el seu abandó definitiu.

Durant quasi tot el segle XX va ser propietat de la família Ramos, que va excavar durant més de sis

dècades. La constitució el 1996 de la «Fundació Universitària de Recerca Arqueològica L'Alcúdia», en la qual intervenen la Universitat d'Alacant, l'Ajuntament d'Elx, la Diputació Provincial d'Alacant i la Generalitat Valenciana, ha marcat l'inici d'una nova etapa. En ella es pretén atorgar a *Illici* la importància científica que li correspon.

El material arqueològic es conserva principalment en el Museu Monogràfic situat en el mateix jaciment. Peces d'interés es troben també en el Museu Arqueològic i Històric d'Elx i en el Museu Arqueològic Nacional de Madrid.

EL CLOT DE GALVANY

El Paratge Natural Municipal Clot de Galvany, amb una superfície de 366,31 ha, es localitza en les partides rurals de l'Altet i els Bassars, en el terme municipal d'Elx.

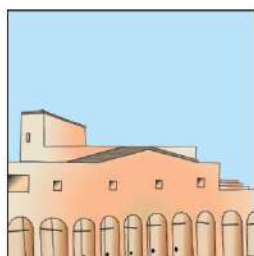
Aquest paratge és un enclavament de gran valor ambiental, i per això ha estat declarat també **Estació Biològica, Lloc d'Interés Comunitari (LIC) i Zona d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA)** en bona part de la seua superfície. S'hi poden distingir diferents ecosistemes, que contenen una flora i fauna de gran rellevància a escala autonòmica i, fins i tot, estatal. Així podem destacar la presència d'espècies d'avifauna com el xarxet marbrenc, el martinet ros, l'ànec capblanc...

Entre els amfibis destaquen el gripau corredor i la granota comuna, així com una gran varietat de rèptils.

Així mateix, aquest paratge destaca per la presència de diverses comunitats faunístiques dunars, saladers i comunitats palustres, i destaquen endemismes com *Limonium furfuraceum*, *L. parvibracteatum* i *L. santapolense*.

El Clot de Galvany alberga així mateix la millor formació dunar de la província d'Alacant i una de les millors de la Comunitat Valenciana, amb un sistema de dunes mòbils, semifixes i fixes, que en temps pretèrits i, des de la dècada dels seixanta, van ser destruïdes per la intensa activitat urbanística desenvolupada en el context del fort creixement de la demanda residencial vinculada a la intensa activitat turística de les zones litorals il·licitanes.

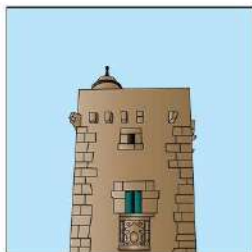
Va ser declarat Paratge Natural Municipal per Acord del Consell de la Generalitat Valenciana de data 21 de gener de 2005. Així mateix, es troba inclòs en el Catàleg de Zones Húmedes, aprovat mitjançant Acord de 10 de setembre de 2002, del Consell de la Generalitat.

EL MOLÍ DEL REAL

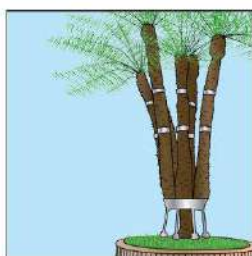
El Molí del Real data del s. XVIII i, encara que no apareix citat en cap text històric, va poder haver-hi anteriorment un molí hidràulic d'origen àrab. Té un conjunt de contraforts i 12 arcs de mig punt, visible en el vessant del riu. Reformat en els huitanta, va ser usat com a seu del taller municipal de palma blanca fins al 2007. El 2013, l'Ajuntament va enviar un projecte al Ministeri d'Agricultura per a rehabilitar el molí fariner i fer un museu de l'aigua, però no van obtenir les subvencions necessàries. Al final, i després de rehabilitar-lo parcialment, es va cedir a l'Associació de Belles Arts d'Elx (ABAE) al febrer de 2014. Aquesta associació exposa algunes de les seues obres en l'entrada principal. Nicolás Caro i Marí, el doctor Caro, descendent dels cavallers que van acompanyar Jaume I d'Aragó, era propietari de l'"Hort del Real". En ell es trobava una casa i un molí fariner. Després de la seua mort el 1666, el seu testament estipulava que si no hi haguera hereu, la seua herència passaria a la imatge de la Verge de l'Assumpció.

Posteriorment, l'hort es va separar de l'herència del doctor Caro fins a arribar a ser propietat privada. Dos noms hi trobem: el fariner Pascual Román era propietari del molí el 1891, quan es va fundar en sa casa l'Agrupació Socialista il·licitana d'Elx, i José Coves Amorós, que el 1957 va vendre el molí a l'Ajuntament d'Elx, sent José Ferrández Cruz alcalde, per a agregar-lo al Parc Municipal. La compra va ser per 25.000 pessetes.

TORRE DE RESSEMBLANC

Pels seus trets arquitectònics, la torre de Ressemlanch pot ser datada a la fi del segle XV o principis del segle XVI, i la seua funció era controlar la zona sud d'Elx i servir com a lloc d'alerta davant de les incursions barbaresques procedents del mar. Es tracta d'una torre de secció rectangular distribuïda en tres plantes i un semisoterrani, i rematada per una terrassa accessible des de l'interior i envoltada de mènsules. Disposa de diverses finestres rectangulars adovellades, i l'accés principal està a nivell del sòl. En la seua façana sud destaca l'escut d'armes dels Santacilia, antics senyors de la torre. Va ser construïda amb fàbrica de maçoneria i carreus a les cantonades. La torre ha estat parcialment restaurada i es troba en bon estat de conservació. Actualment alberga les oficines d'un Institut de Formació Professional. Declarada Monument Históricoartístic d'Interés Local, sota la protecció de la Declaració genèrica del Decret de 22 d'abril de 1949 i la Llei 16/1985 sobre el Patrimoni Històric Espanyol.

L'HORT DEL CURA

L'Hort del Cura és un jardí botànic situat en el nucli urbà de l'Elx mil·lenari.

El jardí posseeix uns 13.000 m² densament poblat de palmeres. Hi viuen al voltant de 1.000 palmeres, en la seua majoria datileres.

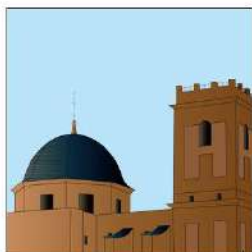
A més de palmeres, hi creixen plantes dels horts mediterranis com magraners, tarongers, garrofers, ginjolers i llimoners, als quals s'han anat afegint amb el temps plantes d'origen subtropical i una col·lecció de cactus.

Aquest hort (a Elx es denomina hort a una parcel·la de terra amb palmeres) deu el seu nom al capellà José Castany Sánchez, que va ser el seu propietari fins a l'any 1918.

És el jardí més important del conjunt denominat Palmerar d'Elx, declarat Patrimoni de la Humanitat l'any 2000.

La popularitat d'aquest hort es va iniciar l'any 1873 amb un fenomen no gaire corrent, doncs en aquell any van començar a brotar del tronc d'una palmera mascle molts fillols a l'altura d'1,80 m. A primers del segle XX els fills van quedar reduïts a set, amb la qual cosa la palmera va quedar tal com pot veure's en l'actualitat. El capellà Castany, en honor de Sissi (emperadriu d'Àustria i Hongria), que va visitar l'hort el 1894, l'anomenà Palmera Imperial.

Gràcies als esforços de l'intel·lectual erudit il·licità Juan Orts Román, que n'era el propietari, en el 1943 es va declarar aquest jardí com a Jardí Artístic Nacional.

BASÍLICA DE SANTA MARIA (EL MISTERI)

L'**Arxiprestal i Insigne Basílica Menor de Santa Maria** o *Església Arxiprestal de Nostra Senyora de l'Assumpció* està ubicada en la plaça del Congrés Eucarístic de la ciutat d'Elx i va ser construïda entre 1672 i 1784. Les obres es van iniciar el 1672 sota la direcció de Francesc Verde, que va ser succeït per Pere Quintana i Ferran Fouquet, i, des de 1758, l'arquitecte Marcos Evangeli va continuar la construcció amb substancioses aportacions. Les obres acaben definitivament el 1784. Aquest edifici presenta diferents estils arquitectònics: des

del barroc italianitzant de la portada principal, el rococó de les altres portades i la girola, el neoclàssic de l'interior, fins a les reminiscències medievals.

Té aquesta església la gran tradició de celebrar-hi el Misteri d'Elx, obra coral en valencià antic que es representa durant els dies 14 i 15 d'agost de cada any en virtut d'una butlla papal atorgada per sa santedat el Papa Urbà VIII. El 20 de febrer, abans de la guerra civil, va ser parcialment destruïda, i fou restaurada anys després per l'arquitecte il·licità Antoni Serrano Peral.

Les seues tres portades són obra de l'escultor Nicolás de Bussy entre 1680-1682. Primer va realitzar la portada nord amb sant Agatàngel; posteriorment la portada sud, amb Crist Ressuscitat —encara que segons altres fonts la portada sud va ser llaurada pels germans Irles—; i, finalment, la portada

occidental, amb el tema de l'Assumpció i Coronació de la Verge.

La Capella de la Comunió destaca pel seu art i arquitectura. Va ser dissenyada el 1782 per Llorenç Chápoli.

És també digne d'esment el gran tabernacle, realitzat en marbre a la ciutat de Nàpols, i dissenyat per Jaume Bort.

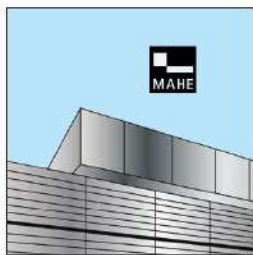

CALENDURA I CALENDURETA

Calendura i Calendureta són dos dels personatges més entranyables i populars d'Elx. L'origen dels seus noms prové de la veu llatina *calendas*, de la qual procedeix la paraula calendari. Per tant, estan relacionats amb la mesura del temps.

Calendureta, la figura xicoteta en la part alta de la torre, que toca els quarts, s'anomena Vicentet; i Calendura, la figura gran en la part baixa, s'anomena Miquel, ja que s'inaugurà el rellotge connectat a les dues figures el 29 de setembre de 1759, dia de Sant Miquel i «Calenda», encara que fou construït per

Alonso Gaytán i s'acabà l'any 1572. L'any 1878 fou quan es col·locà l'esfera en el centre de la Casa Consistorial, les vidrieres de la qual anunciaven la data completa: diumenge 23 de febrer de 1879. L'ebenista José Pérez Sánchez restaurà Calendura i va construir un nou Calendureta.

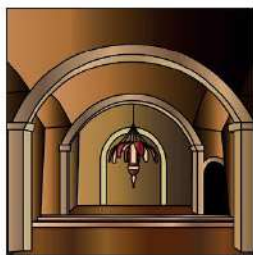
EL MAHE

L'actual museu (transformat profundament el 2006) s'ubica en el centre històric de la població, en un punt que constitueix la unió entre part de l'antic palmerar agrícola, convertit hui en dia en parc públic, i la plaça en què se situa l'església de Santa Maria, lloc on es representa "La Festa". El mateix edifici del museu, amb l'antic alcàsser senyorial i les restes de les muralles d'origen islàmic conformen el cor del nucli històric de la població.

La renovada instal·lació es divideix en dues seccions: Arqueologia i Història. Aquesta divisió és física: la zona dedicada a l'Arqueologia és una construcció totalment nova —encara que amb el referent de part de les antigues muralles de la ciutat—, amb un ampli espai per a albergar el ric patrimoni arqueològic d'Elx, des del neolític fins a l'antiguitat tardana. La secció d'Història s'emplaça en l'antic palau del senyor feudal, edificat, al seu torn, sobre l'antic sistema defensiu d'origen musulmà. Aquest espai va ser excavat i posteriorment restaurat a fi de servir de contenidor del discurs museogràfic, però també com un element més d'aquest. La fortalesa, estretament vinculada a la història de la ciutat, alberga el discurs museogràfic corresponent a la moderna ciutat d'Elx, fundada cap al segle X.

El projecte museogràfic s'articula en un discurs lineal on els conceptes s'enllacen de forma cronològica al voltant d'una idea central: la identitat social del territori s'ha conformat a partir dels diversos col·lectius, de les diferents cultures i identitats que s'hi han succeït al llarg de la seua història.

MUSEU DE LA FESTA

El Museu Municipal de la Festa va néixer el 1997. Amb la idea d'atrapar en l'espai i en el temps part de la màgia que embolica "El Misteri" o "Festa d'Elx", i per a donar-lo a conèixer als qui, per visitar la ciutat fora del període de les representacions, no poden presenciar-les en directe a la basílica de Santa Maria. El Museu de la Festa ocupa part de l'antiga ermita medieval de Sant Sebastià i disposa de dues sales: en la primera, integrada en les dependències de la Casa de la Festa (seu del Patronat del Misteri i lloc d'assaig dels cantors) es mostren elements relatius a la posada en escena, com cartells antics, instruments, vestits dels cantors i una maqueta de la basílica.

Però l'autèntic atractiu del museu es troba en la segona sala, que ocupa la nau de l'ermita de Sant Sebastià, últim vestigi conservat en la ciutat del gòtic català del segle XV, que va servir de local

d'assaig de la Capella fins a la inauguració de la Casa de la Festa el 1988.

En el seu interior, les noves tecnologies reviu la història i l'emotivitat que envolta aquesta extraordinària representació mitjançant un audiovisual de mitja hora de durada, conduït per un dels personatges del Misteri, l'apòstol Sant Jaume (Santiago), acompanyat amb espectaculars efectes especials.

MUSEU DEL PALMERAR

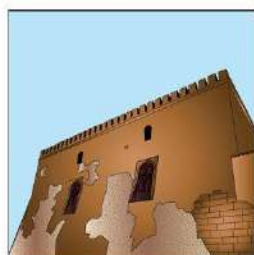
És un centre per a la interpretació del Palmerar d'Elx, ubicat en un hort singular —l'Hort de Sant Plàcid— i instal·lat en una casa típica, construïda en el segle XIX.

Les seues sales exposen les peculiaritats del Palmerar —declarat Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO l'any 2000—, la seua història i la seua evolució fins a convertir-se en símbol de la ciutat. Conté audiovisuals, fitxes, murals, objectes i pantalles tàctils amb uns continguts que pretenen configurar una imatge global i precisa d'aquest paisatge cultural únic.

Després de recórrer el museu, s'accedeix a l'hort per a contemplar les espècies vegetals, el sistema tradicional de reg i els cultius típics associats.

També acull el Taller Municipal de Palma Blanca. Creat el 1998, el seu objectiu és oferir a tot aquell que ho desitge la possibilitat d'aprendre una professió tradicionalment mantinguda per unes poques famílies palmereres. Els visitants del museu poden accedir al taller per a observar com es realitza la tècnica del trenat.

El Palmerar ha aconseguit perviure fins als nostres dies mantenint intactes les seues característiques històriques, conferint a la ciutat d'Elx un paisatge irreplicable.

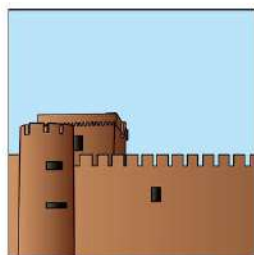
LA CALAFORRA

La primera constància escrita que es té de la ciutat prové de la demanda, per part de Jaume I d'Aragó, que la ciutat rendís la Calaforra, quan aquesta va ser conquistada l'any 1296.

La **Torre de la Calaforra** és una fortalesa d'origen islàmic concebuda com a torre de vigilància dins del seu emplaçament com a part de la muralla defensiva del període andalusí d'Elx.

L'edificació de la torre almohade data de finals del segle XII o principis del XIII. La torre de planta quadrangular defensava l'entrada des del camí procedent d'Alacant més important a la *Vila Murada*. En la seua realització es van utilitzar murs de maçoneria revocats, amb carreus a la base i a les cantonades. Probablement, la torre tingué més altures, així com dos cosos més, destruïts en el terratrèmol de 1829. Els afegits dels merlets i les finestres neoàrabs són del segle XIX, amb il·luminació zenital.

Cap al 1870, el marquès de Lendínez va rehabilitar la fortalesa com a centre de reunions de la lògia il·licitana número 149, de la qual era membre, i ara com ara, a les seues sales es pot contemplar en els sostres frescos i, fins i tot, en el terra símbols de maçoneria.

EL PALAU D'ALTAMIRA O L'ALCÀSSER DE LA SENYORIA

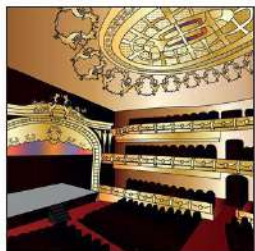
Al nord de l'antic recinte urbà d'Elx, entre l'actual Diagonal Transpalau i l'Hort del Xocolater. És un edifici de planta poligonal els angles del qual són defensats per sengles torres circulars, tret de l'angle sud-est el coronament del qual sols presenta una garita. El front sud és defensat per una gran torre, de planta quadrada i de tres altures.

Els murs del palau són de tapiat en el nucli, revestits a l'exterior de maçoneria ben travada.

L'antic accés es localitza en el mur de migdia, defensat per la gran torre i la torre circular de l'angle nord-est. És un accés en arc de mig punt en carreuada i a l'interior carpanell. Aquest accés és cobert a hores d'ara per una façana del segle XVIII, i és per això que l'entrada actual s'hi realitza per una porta emplaçada en el llenç de llevant. A l'interior hi ha un gran pati.

Cal assenyalar-hi la Torre de l'Homenatge, que té tres plantes. A l'interior de la torre hi ha la sala inferior coberta en volta de quatre punts sobre falses trompes. A la segona sala s'accedeix per una escala adossada als murs nord i oest, coberta en volta de mig punt escalonada en plementeria. L'accés a la tercera planta es realitza per una escala de caragol amb eix en carreuada i amb espi-lleres d'il·luminació emplaçada en l'angle nord-est de la segona sala.

Arquitectònicament, s'hi distingeixen dues fases constructives: La primera, la més antiga, correspondria a la formada pel primer cos de la torre i el basament d'alguns murs de la tanca, que es poden datar en època almohade, és a dir, de finals del s. XII, començaments del XIII; la segona fase la constitueix la resta de l'edifici, perquè manté una unitat estilística perfecta, la qual cosa suggereix una cronologia per a la reconstrucció d'aquest palau de finals del s. XV, principis del s. XVI. Es dona la coincidència que en aquest palau tota la reconstrucció és delimitada per escuts blasonats dels Càrdenas, als quals es deu l'obra, i se sap que Gutierre de Càrdenas prengué possessió de la vila d'Elx, de l'Alcàsser i de la Calaforra l'11 de novembre de 1481.

EL GRAN TEATRE

El Gran Teatre d'Elx va ser inaugurat el 8 d'octubre de 1996, després de la remodelació efectuada sobre la base de l'antiga sala "Kursaal", que va obrir les seues portes el 24 de maig de 1920.

Xicotet, bonic i acollidor, d'acord amb el seu entorn, així es defineix un dels punts de referència dels il·licitans i il·licitanes: el Gran Teatre de la ciutat. Situat en un marc immillorable, com és el centre d'Elx, al costat de la Glorieta, amb fàcil accés, s'alça un edifici amb pòrtic dotat de portes de ferro, a manera de

reixat, que indica l'entrada al vestíbul del teatre, recordant així els últims anys del segle passat.

L'interior del teatre compta amb una sala en forma de ferradura on es troba un pati de butaques, l'escenari i dos amfiteatres amb llotges en els laterals. El Gran Teatre alberga tot tipus d'espectacles de teatre, dansa i música.

L'ESCORXADOR

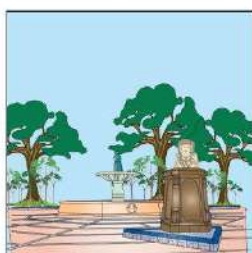
L'Escorxador CCE és un espai públic de creació i difusió. La programació d'activitats del centre es compon d'una oferta multidisciplinària que persegueix crear un espai que transcendisca els models habituals, difuminant els límits entre les diferents branques de la cultura, els estils i els formats. Està orientat a un públic jove, ampli i heterogeni. Obert a totes les disciplines. Busca respondre a necessitats reals oferint noves configuracions i pràctiques que servisquen de pont entre la cultura emergent i l'anomenada cultura tradicional.

Els diferents espais del complex cultural estan dividits en quatre pavellons. En el primer pavelló s'ha configurat una sala que pot acollir espectacles escènics amb quasi 200 butaques on es podran programar activitats tant de producció local com de fora. El segon pavelló és un espai multiusos en el qual prevaldran les activitats relacionades amb aquestes instal·lacions i les exposicions d'arts plàstiques, així com assajos oberts i representacions especials de *performance*, teatre o música. El tercer i quart pavelló són els llocs on s'han habilitat sales d'àudio i de tallers que es podran llogar o cedir per a poder assajar i preparar les seues produccions a artistes locals.

LA LLOTJA

La Sala Cultural La Llotja és un espai cultural, inaugurat el 2008, que ocupa una gran part de l'edifici de l'antiga llotja de fruites i verdures (El Prao) del barri d'Altabix, després de la reforma d'aquest edifici construït entre els anys 1941 i 1942, dedicat a la programació de teatre i altres espectacles, el destinatari dels quals és un públic jove i/o familiar. Es tracta, així mateix, d'un aparador imprescindible per a tots/es els/les artistes amateurs, ja que poden mostrar els seus treballs en aquestes instal·lacions. Espectacles de màgia, monòlegs, *performances*, concerts de músics locals, nacionals i internacionals, infantils i qualsevol iniciativa cultural. Al mateix temps, contribueix activament a fer de la zona d'Altabix un punt de trobada cultural important a Elx. Es tracta d'unes instal·lacions molt versàtils, ja que el públic pot gaudir de les actuacions tant assegut com dempeus, segons les necessitats. La programació d'actuacions es fa trimestralment i està disponible en la pàgina web de l'Ajuntament d'Elx.

LA GLORIETA

La plaça de la Glorieta està situada en ple centre d'Elx, molt prop de la plaça de Baix, on se situa l'Ajuntament.

Aquesta plaça ha viscut tots els esdeveniments de la ciutat. Va ser a la fi del segle XVIII la data de la seua creació i, des d'aleshores, ha patit diversos canvis i reformes. L'última va ser en la dècada dels noranta.

Són nombrosos els esdeveniments festers que passen pels carrers adjacents a la Glorieta, com la Setmana Santa, el Diumenge de Rams, els Moros i Cristians en les festes d'Agost, la Cavalcada de Reis...

En el centre de la Glorieta podem trobar una font amb un àngel, en referència al "Misteri d'Elx", i a uns metres una rèplica de la Dama d'Elx.

EL PARC MUNICIPAL

Parc Municipal

El Parc Municipal constitueix no solament un espai de gaudi i solaç, sinó un autèntic pulmó vegetal en ple centre de la ciutat. Les seues sis hectàrees agrupen els horts del Colomer, Real, Mare de Déu i Baix. La major part d'aquesta superfície va ser llegada el 1661 pel seu llavors propietari, Nicolás Caro, a la patrona de la ciutat, la Verge de l'Assumpció, a través d'un vincle testamentari.

La conservació i el manteniment del parc estan a càrrec de l'Ajuntament. Va ser el primer jardí públic que es va crear en la ciutat, el 1946, amb una extensió inicial de 20.000 metres quadrats.

Entre els elements més destacables del Parc Municipal figura el Molí del Real.

També té interès el Centre de Visitants, un edifici d'estil orientaltzant, denominat popularment "Museu de l'Ou" per les seues formes blanques i arrodonides, l'única construcció que es conserva dels pavellons de l'exposició comarcal amb la qual es va obrir el parc als ciutadans el 1946. Va albergar els museus Arqueològic i de la Palma.

La Rotonda, un bell amfiteatre a l'aire lliure, és un altre dels llocs emblemàtics, juntament amb el temple instal·lat en els anys vuitanta, a semblança de l'existent en la Glorieta fins a finals dels seixanta del passat segle.

El contigu Colomer de l'hort original. Donar menjar als coloms és una de les activitats preferides dels visitants del parc, especialment dels més xicotets.

L'Hort de Baix, últim afegit, el 1960, destaca per la seua àmplia escalinata i per transformar-se en espectacular sala de festes a l'aire lliure durant les celebracions patronals d'agost, també s'utilitza per a altres actes la resta de l'any.

En el cor del parc se situa una cafeteria-restaurant, amb amplis espais, tant tancats com a l'aire lliure. Al costat de l'accés sud del recinte se situa l'Oficina de Turisme, d'estil oriental.

Encara que la palmera datilera és la reina del Parc Municipal i de tot el palmerar il·licità, ací es poden trobar altres tipus de palmàcies, així com una gran varietat d'espècies vegetals: buguenví·lees, ficus, araucàries, tipuanes, magnoliers, falsos pebrots, pollancres il·licitans, plàtans i, fins i tot, el rar tulíper de Gabon.

El recinte està replet de fonts i petits estanys, un d'ells amb ànecs i cignes.

LA CIUTAT ESPORTIVA I PAVELLÓ ESPERANZA LAG

* Esports que es poden practicar en la Ciutat Esportiva: futbol 11, rugbi, futbol 7 i futbol 8, hoquei patines, frontenis, patinatge, pilota a mà, voleibol, voleibol platja...

Espais esportius:

Camp de futbol de gespa natural "José Díez Iborra". Camps de futbol de gespa artificial: Tres camps per a la pràctica de futbol 11, adaptats per a convertir-se en dos de futbol 8 cadascun d'ells, quatre camps de futbol 8. Camp de rugbi "Amorós Palao". Dues pistes poliesportives. Dos camps de bàsquet. Frontons.

Quatre pistes de voleibol. Un frontó reglamentari descobert, dos tancats i amb llum, i un d'ells amb graderies amb una capacitat al voltant de 150 persones. El paviment és de formigó remolinat (cast. 'fratasat'). Pista de patinatge. Skate park. Zona tancada amb diversos elements específics per a skate. Piscines d'estiu. Pistes de tenis. Circuit d'automodelisme homologat.

* En el Pavelló Esperanza Lag es pot practicar tenis, gimnàstica rítmica, escalada, judo, tenis de taula, gimnàstica de manteniment, voleibol, natació, handbol, waterpolo, musculació, aeròbic, bàsquet, gimnàstica per a fibromiàlgia, futbol sala, natació adaptada, esgrima, gimnàstica esportiva.

Espais esportius:

Pista poliesportiva amb capacitat aproximada de 2.000 persones. Sala de musculació. Sala de tenis de taula. Gimnàs I: ampli, destinat a la gimnàstica artística. Gimnàs II: sala diàfana destinada a judo, gimnàstica de manteniment i esgrima.

Piscina olímpica coberta: 50 metres, 8 carrers convertibles en 10. Posseeix graderies, amb capacitat per a aproximadament 600 persones. Està adaptada per a persones amb discapacitat

Espais complementaris i auxiliars:

Vestidors. Sala multiusos. Sala de premsa. Sala per a ús mèdic: diàfana amb llitera. Diversos magatzems, per a guardar material. Cafeteria. Oficines de la Regidoria d'Esports. Oficines de la Fundació de l'Esport Il·licità.

ESTADI MARTÍNEZ VALERO

L'estadi Martínez Valero, anteriorment denominat Nou Estadi, va ser inaugurat el 8 de setembre de 1976, que substituïa l'antic Camp d'Altabix (inaugurat el 1923), amb un partit entre l'Elx CF i la Selecció Nacional de Mèxic, que va finalitzar amb empat a tres gols. L'any 1982 el Martínez Valero va ser seu del Campionat Mundial de Futbol disputat a Espanya, i albergà els partits Bèlgica - Hongria (1-1), Bèlgica - El Salvador (1-0) i Hongria - El Salvador (10-1).

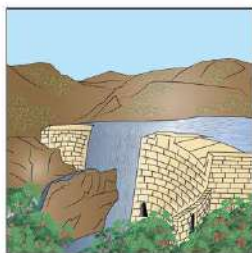
L'ascens a Primera Divisió va suposar una important millora de les instal·lacions. Els canvis i millores realitzats en l'estadi Martínez són notoris. Entre els més rellevants, destaquen els accessos a l'interior del recinte per la façana principal, la construcció dels nous vestuaris, les noves oficines (en la primera planta) i la zona VIP. En la zona d'Hospitality, mereix un especial esment la reforma total de la Llotja (Presidencial i VIP), amb quasi 400 seients, així com la construcció de 27 llotges privades. El Martínez Valero compta actualment amb una Sala de Premsa amb 72 posicions, una àmplia zona mixta i 30 cabines de premsa.

L'aforament del Martínez Valero en l'actualitat compta amb 33.732 localitats.

En la temporada 2013-2014 va rebre el premi d'AFEPE a Millor Estadi de la Lliga BBVA.

ENTREBANCS

(D'aquests quatre entrebancs no hi haurà preguntes)

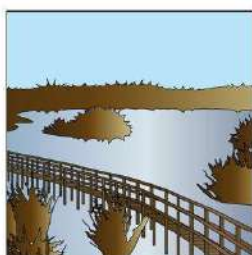

EL PANTÀ

L'Embassament d'Elx va ser construït al segle XVII sobre el riu Vinalopó, entre la serra d'Elx i la lloma del Castellar, a sis quilòmetres al nord d'Elx. Les seues principals funcions eren emmagatzemar el minvant cabal del riu Vinalopó i l'aigua de les pluges, i distribuir-la després entre els regadius.

La presa és considerada com la primera presa de volta d'Europa. Té 23 metres d'alçada i 12 metres d'amplada en la base i 9 en la part alta. Pràcticament no s'ha emprat per a les funcions previstes a causa dels continus trencaments i les consegüents reparacions, de la salinitat de l'aigua i perquè el vas s'ha curullat amb els sediments que transporta el riu.

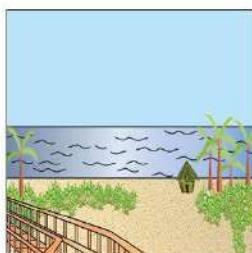
Al setembre de 2007 s'iniciaren els treballs de rehabilitació de la presa amb la finalitat de tornar a retindre aigua i crear així un paisatge natural on cresca fauna i vegetació. Al març 2008 l'embassament ha començat a emmagatzemar-ne, després de 13 anys pràcticament abandonada. Actualment està reconegut com a Bé d'Interés Cultural per part de la Generalitat Valenciana.

EL FONDO

El Fondo és un parc natural que es localitza entre les localitats de Crevillent i Elx, en la comarca del Baix Vinalopó. Aquest parc abasta una sèrie de zones humides associades als embassaments, la més gran de les quals s'anomena el Fondo, com també els terrenys de saladar que el circumden.

El Fondo està inclòs en el conveni internacional RAMSAR de protecció de zones humides i en la directiva europea ZEPA com a Zona d'especial protecció per a les aus. Compta amb 2.495 hectàrees i va ser declarat Parc Natural per la Generalitat Valenciana el 12 de desembre de 1988.

LES PLATGES D'ELX

Sis extenses platges, en la seua major part verges, formen el litoral il·licità, dividit en dos pel terme municipal de Santa Pola. Al nord, a les platges de l'Altet, els Arenals del Sol i el Carabassí les dunes d'arena fina són les protagonistes; mentre que al sud, a les platges del Pinet, la Marina i les Pesqueres-El Rebollo se sumen també les seues extenses pinades.

L'AEROPORT

L'aeroport d'Alacant-Elx, també conegut popularment com aeroport de l'Altet, és un aeroport que està situat en el terme municipal d'Elx, a 10 km a l'est del seu nucli urbà, entre les pedanies de l'Altet i Torrellano (la Torre del Pla). Tradicionalment ha tingut un important trànsit xàrter; actualment, però, la major part del trànsit és regular i internacional. L'aeroport d'Alacant-Elx, amb un trànsit superior a 12 milions de passatgers, és una de les principals entrades de turistes a la Península.

"FEM UN PASSEIG PER ELX"

Ajuntament d'Elx
Regidoria d'Educació, Cultura i
Promoció Lingüística

avi **va**
Agència de Promoció
del Valencià

**GENERALITAT
VALENCIANA**
Conselleria d'Educació,
Investigació, Cultura i Esport

**SEMPRE
TEUA**
La teua llengua.